PORTUS

Měsíční zpravodaj farností Velešín,
Sv. Jan nad Malší, Besednice a Soběnov

září 2022

Eucharistie je nám dána,
abychom se stali jedním tělem
a jednou krví s Kristem.

(sv. Cyril Jeruzalémský)

slovo...

Vážení čtenáři, farníci.
Potkat se s ním můžeme už teď, kdykoli zavítáme do kostela, kde je skutečně a fyzicky přítomen v eucharistii.
Modlit se můžeme kdykoli a jakkoli, ale je pravda, že modlitba před svatostánkem, nebo vystavenou eucharistií při adoraci má svou sílu.
Když řeknu, že eucharistie, skutečně a trvale přítomé Ježíšovo tělo (krev) patří k pokladům naší víry a života s Bohem, asi v našem katolickém prostředí nikoho nepřekvapím. Naopak se tím spíš zařadím mezi řadu těch, kteří modlitbu v blízkosti eucharistického Krista doporučují, do takového katolického evergreenu. Přesto si to dovolím udělat, protože to je prostě fakt. A k tomu si dovolím dát pár tipů či nápadů, jak můžeme tímto druhem naší modlitby obohatit náš duchovní život.

Modlitba před vystavenou eucharistií v monstranci, nebo "jen" návštěvy Ježíše přítomného ve svatostánku kdykoli během dne se do repertoáru katolické zbožnosti více dostaly zvláště v období po tridentském koncilu. Souvisí to samozřejmě s prohloubeným vnímáním eucharistie. To se sice tolik neotisklo v

častém přijímání (k tomu došlo až od dob papeže sv. Pia X.). Nicméně se rozšiřovaly jak adorace, tak tzv. návštěvy eucharistického Krista.
Velkým propagátorem zmiňovaných návštěv - krátkých, několikaminutových zastavení se v kostele - byl třebas sv. Alfons Maria z Liguori. Díky tomu, že otevřené kostely bývaly v podstatě běžné, mohl se kdokoli zastavit při cestě kolem, za jakýmkoli cílem jednoduše zastavit a takto navštívit Ježíše ve svatostánku. S tímto zvykem se pojí jeden příběh ze života sv. Jana Maria Vianeye, faráře z Arsu. Zjistil, že jeden z obyvatel farnosti často sedává v kostele. Ptal se ho tedy, co tam pořád dělá. Rolník odpověděl: "Já se dívám na něj a on se dívá na mě."
Vážení farníci, na začátku nového školního roku vám chci nabídnout roční cyklus katechezí v našem PORTUSU, který bude o eucharistii. Zároveň vás zvu k účasti na katechezi pro dospělé, která bude letos probíhat formou setkání ve Škole sv. Jana apoštola. Srdečně vás zvu, abyste se zapojili a připojili se k našim farním společenstvím. Povzbuzuji vás k účasti na každodenní eucharistii.
Vážení farníci, zároveň Vám děkuji za pochopení, že nejsem vždy přítomen na faře, ale v té době slouží mládeži a diecézi, kterou, myslím, dobře znáte, protože se za mě modlíte, a moc vám za to děkuji.

zprávy od ekonomické rady

cíle sbírek:

4.9. - sbírka na bohoslovce naší diecéze
11.9. - sbírka na aktuální poplatky
18.9. - speciální sbírka pro účely oprav našich kostelů
25.9. - sbírka na fond pro nadané děti naší farnosti

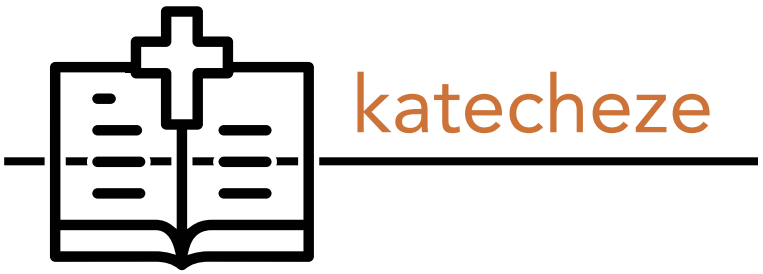
přejeme...

Ke kulatému výročí narození přejeme za všechny farnosti našemu P. Rafaelovi plnost Božího požehnání, hodně sil, zdraví a radosti.
Za vše moc DĚKUJEME.

pastorační zprávy z farnosti

2. - 3.9. Soběnov - Válka růží
2.9. Soběnov - Nikodémova noc (19:30 - 22:00)
18.9. Veleš́in - Mše pro rodiny s dětmi
25.9. Veleš́in - Biřmování (10h)

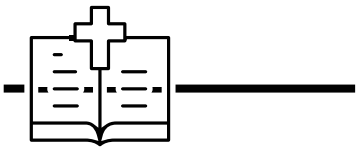
katecheze

Mám jít na mši? Nebo ne?

Nakonec se rozhodnete, že půjdete. Spíše byste měli říci, že to byl Bůh, kdo vás k tomuto rozhodnutí přiměl. To Bůh každého vysvobozuje z jeho osamělosti a izolace a vytváří z nás Boží lid, který žije z víry a je sjednocován Kristem. Pokaždé, když jdu do kostela sloužit mši, mám na paměti slova Moudrosti (Př 9,5), jež se ozývají i v Ježíšově kázání v synagóze v Kafarnau (Jan 6): "Přijďte, pojezte mého chleba, napijte se vína, které jsem uchystala!" Tato zosobněná Moudrost, která "prostřela stůl" a která "křičí své pozvání nad městem", tato Moudrost, učiněná tělem, je Slovo Boží, které nás zve na hostinu.

Eucharistii slaví církev a křesťané jsou na ni zváni Kristem. Duch Svatý je shromažďuje, aby vytvořili jedno tělo a vzdali dík Bohu Otci.

To je první námět k zamyšlení, který vám nabízím, abych vám pomohl lépe prožívat mši. A naléhavě vás žádám, abyste se nad touto věcí skutečně zamysleli. Mám totiž obavu, aby dnes mnozí nebyli deformováni ve svém náboženském chování zvykem "samoobsluhy" při nákupu zboží v nějaké "sámošce" nebo supermarketu. Ale, moji milí, toto přirovnání je chybné! "Praktikující" věřící totiž nejsou totéž co "klientela", a ani mše není "služba" klientům, kterou je možno přizpůsobovat "požadavkům trhu". Na mši nechodíme proto, abychom uspokojili své náboženské cítění, ani proto, že na ni máme právě v ten a ten den a v tu a tu hodinu chuť nebo potřebu

jít. Nedělní mše se účastníme proto, že nás k ní Pán Ježíš svolává, že nás shromažďuje Duch Svatý a že Bůh, který je náš Otec, nás dal za učedníky svému Synu.
Jistě, jsem si dobře vědom toho, že má slova jsou v příkrém rozporu s tvrzením těch, kteří prohlašují: "Dnes jdu na mši do toho a toho kostela, protože se mi tam líbí", nebo: ,"Že se mi nechce na mši? Za to mohou kněží a církev!" Taková vyjádření jenom dokládají, jaký pokrok ve víře zbývá ještě učinit těmto učedníkům Kristovým, aby se stali katolíky v plnosti. Bůh nás totiž takto neděli co neděli zve do kostela proto, aby svůj lid učinil viditelným a vytvořil ho skrze svátost eucharistie. Dostává se nám tam milosti, která je vyhrazena dětem Božím. V tom právě je naše důstojnost, v tom je naše povolání; abychom vzdávali "skrze Krista a s ním a v něm" slávu Otci. Ano, musíme pokládat za milost, že jsme byli "vyvoleni", abychom tvořili součást Božího lidu, "abychom směli stát před Bohem a mohli mu sloužit" (druhá eucharistická modlitba) a abychom byli shromážděni v církvi, která je tělem Kristovým a chrámem Ducha.

Shromáždit se ve své farnosti

A tady je druhé zamyšlení: Právě "farní" mše nejlépe vystihuje onu zvláštní povahu shromáždění konaného každou neděli, které strukturuje život církve.
Farnost? Nebudu se tady pouštět do problémů spojených s jejím fungováním a organizací. Beru farnost tak, jak se utvářela pod vlivem téměř dvoutisícileté zkuše-

nosti křesťanského lidu. Muži a ženy, kteří se zde shromažďují, si sami sebe nevybrali. Bůh si je vybral jejich křtem. Jsou svázáni fyzickou, konkrétní blízkostí bytí. Každodenní, nezbytnost životních podmínek je sblížila. Musí se stát sobě navzájem "bližními" (Lk 10,36-37). Při slavení farní mše jsou všechny dveře otevřeny: farní mše je přístupna každému křesťanovi - zatímco mnišské nebo řeholní komunitě, není-li tato pověřena úkolem poskytovat veřejnou službu věřícím, církev přiznává právo dveře zavřít. Kdysi, aby se splnilo, jak se tehdy říkalo, "nedělní přikázání" (což pro katolíky znamená povinnost jít každou neděli na mši), bylo zapotřebí účastnit se mše v nějakém farním kostele. Možná si položíte otázku, v čem je rozdíl.

Mše samozřejmě vždycky zůstává mší. Ale společenství, které ji slaví, má také svůj význam. Nedělní mše je veřejný akt církve. Ta se shromažďuje kolem svého biskupa a kolem kněží, kteří biskupovi pomáhají v jeho poslání přijímat všechny věřící. Neděli co neděli se každá "místní církev" (čímž je slovy Druhého vatikánského koncilu míněna "diecéze") stává viditelným projevem katolického společenství, otevřeného všem národům a všem lidem. Vzpomeňte si na podobenství o těch, kteří byli pozváni na svatební hostinu královského syna (Mt 22,1n). Kristus tento příběh vypravoval krátce před svým umučením. Pán domu posílá pro pozvané, ti se však nedostavují. Poručí tedy svým služebníkům: "Jděte proto na rozcestí a pozvěte na svatbu, koho najdete." A stejně tak je

tomu s nedělní mší. Právo se jí účastnit mají bez ohledu na společenské, etnické a jiné rozdíly všichni. Všichni tam mají stejná práva. Všichni se totiž jednou sejdou před naším Pánem a Mistrem, který se učinil služebníkem všech. Eucharistické shromáždění není vybíráno podle lidských hledisek. Člověka, který stojí u dveří, se nikdo neptá: Jste bohatý nebo chudý? Jakou řečí mluvíte? Jaké jsou vaše záliby, vaše povaha? Čemu dáváte přednost? Jedinou podmínkou k účasti na mši je být podobný Kristu a skrze křestní milost být ponořen do jeho smrti a vzkříšení.
A tím vstupuji do svého třetího zamyšlení. Abychom se mohli tohoto shromáždění zúčastnit, musíme si, jak to líčí výše uvedené podobenství, obléci "svatební roucho". Mše je shromáždění otevřené každému, bez výběru, samozřejmě. Ale je to shromáždění pokřtěných. Eucharistie, ačkoli je veřejná a ačkoli na ni mohou přijít i nevěřící, je především svátostí pokřtěných. Je určena mužům a ženám, kteří vešli do Kristova tajemství svátostmi křesťanské iniciace, svátostmi znovuzrození. Jedině pokřtění mohou vejít "ve spojení" s tímto "tajemstvím" milosrdenství a milosti, jímž je eucharistie: Kristem, který se dává svým bratřím, aby je sjednotil se svou obětí. Proto byli kdysi "katechumeni" přítomni pouze úvodu slavení eucharistie. Ještě dnes nazýváme katechumeny ty, kteří se chtějí stát křesťany a již k tomu učinili první krok. Biskup je jmenovitě uvedl a zapsal do seznamu členů církve, kteří si přejí přijmout křest, na

nějž se připravují a který jim bude udělen, až budou se svou přípravou hotovi. Kdysi tomu tedy bylo tak, že jakmile začala vlastní eucharistická modlitba (počínaje obětováním), katechumeni shromáždění opouštěli. A podobně si počínali i velcí „kajícníci“, kteří čekali, až se usmíří s Bohem. Tito křesťané, kteří se svými hříchy dostali do rozporu s církevní obcí, tím ještě nepřestávali patřit do společenství věřících, nemohli se však účastnit eucharistie. Tento “veřejný” úkon pokání zmizel z života církve už před tisíci lety. Dnes bychom se jen těžko dokázali vyrovnat s tím, že by se křesťané vzdalovali ze mše z důvodu svědomí. Přesto si však z toho můžeme vzít alespoň jedno ponaučení: ti, kteří jsou si vědomi, že jsou ve stavu těžkého hříchu, a neobdrželi dosud odpuštění, jakož i ti, kteří se nacházejí v situaci, která je z hlediska Boží vůle dlouhodobě neudržitelná, nemají kvůli tomu zrušit své spojení s církevním společenstvím. Nemají přestávat chodit na mši, i když se musí vzdát svatého přijímání. Modlitbu a lásku církve nutně potřebují k tomu, aby ve zkoušce obstáli. A i když se neúčastní přijímání Kristova těla, mohou se i tak s eucharistií, která je dokonalou modlitbou církve, spojit jako hříšníci, doufajíce v Boží milosrdenství. I oni se mají podílet na radosti tohoto bratrství, které také vytváří křesťanské společenství, i když je pro ně zahalena tajemným smutkem.

Kněz, záruka Krista

A konečně čtvrtá úvaha: není eucharistického shromáždění bez služby kněze. Skrze kněžské svě-

cení se kněz podílí na poslání apoštolů, dvanácti pilířů církve. Proč je jeho služba pro eucharistii nezbytná? Posvěcený služebník - biskup, následník apoštolů, nebo kněz - dává lidu, shromážděnému Bohem v církvi, přijmout samotného Krista, který ústy kněze jedná v této svátosti jako hlava svého těla. Prostřednictvím služby kněze se shromáždění pokřtěných nepřestává vnímat a chápat při každém slavení eucharistie jako tělo Kristovo. Kněz je pro církev nezbytnou zárukou a ujištěním, že jeho slavení eucharistie je slavení Kristovo, že slovo, o které se dělí, je dáváno Kristem, že jednota tohoto shromáždění je jednota Krista, který svým bratrům odpouští a miluje je. O službě kněze budeme mít možnost přemýšlet v dalších katechezích.

Pro začátek si však položme otázku: Co se při mši vlastně děje? Proč jsou místa, kde je mše sloužena, a předměty, které se při ní používají, uspořádány právě takovýmto způsobem? Co znamenají gesta a slova jedněch i druhých? Doufám, že po přečtení těchto katechezí vám účast na eucharistii přinese víc a že se jí budete moci s větší radostí účastnit každou neděli, a možná, dá-li vám Bůh tu milost, i každý den.

ENTER

ENTERjunior - letní tábor pro mládež, hlavně z českobudějovické diecéze, ve věku 13-15 let se uskutečnil na Ktiši, Diecézním centru života mládeže.
Vše začalo v neděli 17. července odpoledne příjezdem a následnou registračkou v areálu ktišské fary, kde jsme si postavili stany a spěchali na vstupní modlitbu. Tam se nám představili všichni organizátoři, od techniků přes kuchyni až po kapelu.
Program pokračoval další den, kterým nás provázel příběh krále Davida, hráli jsme spoustu seznamovacích her a vydali se na výlet, ten se celkem vydařil, i když si náš kmen (skupina) číslo 6 vybral snad tu nejhorší cestu, jež vedla skrz mokřady, kopřivová pole a strmé svahy.
Avšak zanedlouho jsme se z toho dostali a zakončili večerní koupačkou v místním rybníku.
Úterý se neslo ve spíše sportovním duchu, započali jsme zábavnou rozcvičkou, také jsme běhali ve spacáku s hrnečkem plným vody, což vám jistě doporučuji si zkusit! Odpoledne si pro nás starci (kněží) připravili různé přednášky a aktivity, např. Boží slovo - jak ho rozpoznat a porozumět mu, kterou měl P. Vojta Blažek nebo malování svíček s P. Viktorem Jakovićem z Chorvatska.
Středa byla (nejen) o tom, jak různí lidé vidí Boha. Lidé z vedoucího týmu se převlékli za tyto stereotypy, včetně našeho velebného pána Rafaela, který
se přestrojil za soudce, nechyběl ani zaneprázdněný businessman, automat na odpustky, voják nebo dědeček na obláčku. Odpoledne jsme soutěžili o princeznu; vytvořili jsme "královský povoz" - několik nosičů, kteří však měli skoro po celou dobu (cca 1 hodinu)

zavázané oči a nesli prince, dále byl ještě navigátor, který nám říkal, kudy jít (spoiler - ne vždy se to povedlo), komorná, která měla za úkol nas povzbuzovat a jeden náhradní nosič. Než jsme se dostali k první zastávce, tak jsme se párkrát proběhli v kopřivách, zakopávali o kameny, proběhli se bahnem...
Zastávky byly jak sportovního, tak i vědomostního charakteru.
Čtvrtek jsme začali vstáváním okolo 6. hodiny ranní (ne všichni), abychom se stihli zapsat na sklep (přednáška), na který jsme chtěli, ne všem se to nakonec podařilo, ale věřím, že všechny stály za to, byly na výběr témata jako Erasmus (program, díky kterému mohou studenti vycestovat do zahraničí a studovat tam) nebo Bible - kamarád do pohody i nepohody. Během dne jsme si zahráli pár venkovních her a stihli udělali kmenové fotky.
V pátek jsme se bavili o předávání víry, lovili v lese divoká zvířata a prožili nádherné večerní chvály.
V sobotu dopoledne jsme se sešli i s některými rodiči na závěrečné mši, sbalili si stany a po dlouhé rozlučce jsme se vrátili zpět domů.

Celý tábor se náramně vydařil a všem ostatním dětem ve věku od 13 do 15 let to určitě doporučuji!

Filip

něco z historie farnosti sv. Václava ve Velešín

V měsíci březnu 1910 přestaly staré z r. 1755 postavené a několikrát opravené varhany hráti, jelikož byl měch špatný a některé rejstříky se vůbec neozývaly. I pomýšleno na to, aby varhany byly buď důkladně opraveny, nebo odstraněny a jinými nahrazeny. I svolána byla na den 20. března 1910 schůze výboru osadního, kdež souhlasili všichni, aby vypsána byla osadní přirážka a aby zřízeny byly varhany nové.
Jediný zástupce obce Netřebické si vymínil, bude-li souhlasit obecní výbor. Ten ovšem nesouhlasil a tak bylo vše odloženo. I žádáno bylo okresní hejtmanství v Č. Krumlově a bylo uznáno, že na varhany se hráti nemůže, ale zástupce Netřebic žádal přeci, aby byly opraveny a pak, aby se vzalo celé jmění kostelní. To ovšem možno nebylo. A tak vše zase odloženo. Aby věc neprotáhla se do nekonečna, odhodlali se duchovní spolu s činností úřadu ve Velešíně, že podniknou dobrovolnou sbírku. A akce potkala se s dobrým výsledkem.
Bylo to nad očekávání skvělé vítězství myšlenky, aby se sbíraly dobrovolné příspěvky, které mají větší cenu.
BŮH ZAJISTÉ TO VŠEM OPLATÍ!
Stavba varhan zadána firmě Čeněk Škopek v Táboře.
Uznáno, že měch nejlépe by se dal umístiti ve věži. Tu nastala nová překážka, neb věž nepatří ke kostelu. Až konečně docíleno toho, že úřady proti postavení měchu nenamítají, ať patří věž komukoliv. Bylo však třeba místnost ve věži upraviti, nabíliti, novou cihlovou dlažbu položiti a z věže na kruchtu nové dveře udělati.
Konečně součásti varhan na čtyřech vozech z nádraží přivezeny a stavba byla započata.
Dne 25. listopadu 1911 posvětil nové varhany P. Šimon Haláček za přítomnosti všech starostů, duchovního správce Josefa Novotného, ředitele kůru a stroj byl uznán za velmi dobrý.
DEJ BŮH, ABY STROJ TEN DLOUHÁ LÉTA POBÁDAL VĚŘÍCÍ KE ZBOŽNOSTI A ZVĚSTOVAL HLASEM SVÝM SLÁVU BOŽÍ!

fotografický přehled událostí

Svatodušní vigilie

Slavnost Božího těla

fotografický přehled událostí

Mše pro rodiny s dětmi

Pout'v Besednici

Noc kostelů

Žehnání vozidel

Oprava fary v Soběnově

via legenda 2022

V duchu tohoto hesla se už tradičně od 30.6. do 6.7. konala letošní Via Legenda, kterou jsme prožili ubytovaní na faře v Soběnově. Navíc díky opravám, které na faře letos proběhly, byl náš pobyt zde ještě příjemnější a patří za to dík otci Rafaelovi a všem, co přiložili ruku k dílu. Celkem dorazilo 17 účastníků, na které dohlíželo 9 vedoucích (nejvíc, co kdy pamatuji😊) a nesmím zapomenout na Zdeňka Vaclíka alias Zdíšu, který nám skvěle vařil.

V rámci našeho táborového příběhu, který nás provází již pěknou řádku let, připadl tento rok účastníkům úkol znovu postavit Jeruzalém a nastolit v něm pořádek. Rok předchozí ho totiž sice dobyli, ale zničili. A nám vedoucím zase připadlo za úkol vymyslet do příběhu takový program, který bude kluky bavit a také jim něco dá. A myslím, že jsme byli úspěšní. Chtěli jsme program udělat něčím nový a zajímavý, aby se co nejméně opakovaly hry z minulých táborů. K tomu nám pomohlo jak zajímavé téma tábora, tak zkušenosti z let, kdy jsme sami byli účastníci. Mohli jsme také hry udělat trochu organizačně složitější, protože v 9 vedoucích to jde přece jen lépe než kdyby nás bylo méně😊.

Největší změnou bylo založení městské rady, kde měly své zástupce všechny družiny a byli zde též 4 vedoucí zastávající různé funkce. Tyto rady probíhaly většinou jednou denně ráno, byla zde nastíněna náplň dne a kluci se učili vzájemně se mezi sebou dohodnout na důležitých věcech ohledně vedení města. My 4 vedoucí, zastoupení v radě města, jsme jim dávali podněty k debatám, usměrňovali je správným směrem, ovlivňovali a vžití do svých rolí jsme hráli „divadélko," aby vše působilo věrohodně.

To jsme si myslím skutečně užili, zasmáli se při tom a věřím, že na některé scénky (např. vražda a soud) opravdu nezapomeneme. Zmínit je také potřeba noční hru v podobě fotbalu na hřišti osvětleném autem. To bylo také nezapomenutelné. Programu bylo samozřejmě mnohem více (dokonce jsme měli pocit, že je ho až příliš😊), ale to by bylo ještě na dlouho…

Ve výsledku jsou to ale právě kluci účastníci, díky kterým je program buď dobrý nebo špatný, takže jsme také byli na konci tábora od nich rádi za zpětnou vazbu, díky které víme, co je baví a na čem pracovat.
Tábor byl také zpříjemněn návštěvou otce Martina Bětuňáka alias Tankreda, díky kterému Via Legenda vznikla, a otců Josefa Prokeše a Pavla Kasala, kteří nám objasnili některé věci, které nám „vrtaly" hlavou. Navštívil nás také několikrát náš zdravotník Martin Ehrlich alias Sardos, který s námi letos bohužel nemohl být celý tábor.
A i letos dostali všichni darem nové tématické táborové tričko a k tomu ještě navíc hezké lahve na pití přivezené otcem Rafaelem z Polska, za což moc děkujeme. Dík patří také všem, co náš tábor zásobili buchtami nebo jinými dobrotami, všem, díky kterým mohl tábor proběhnout a Jardovi Kyriánovi za pečená prasata, na kterých jsme si pochutnali poslední den tábora.
Na závěr tedy mohu říct, že mé pocity z letošního tábora jsou dobré. Jsem rád, že letos dorazilo mnoho nových kluků doplnit naši táborovou partu, že byla kamarádská atmosféra a nedocházelo ke konfliktům. Důležité také je, že se nikdo vážněji nezranil, i když pár kluků onemocnělo a museli domů. Také jsem rád, že jsem byl přijat mezi vedoucí a získal mnoho nových zkušeností, které se mi budou do života určitě hodit. Doufám tedy, že si letošní Via Legendu všichni užili a že na té příští se opět všichni ve zdraví setkáme😊.

NIKODÉMOVA NOC

SETKEJ SE S JEŽÍŠEM V NOCI

Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady.

Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu:
„Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha.
Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“

Ježíš mu odpověděl:
„Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu,
nemůže spatřit království Boží.“ (Jan 3, 1-3)

Nikodémova noc

Bude se konat:

v roce 2022

2. září v Soběnově
7. října v Besednici
4. listopadu na Sv. Janě
2. prosince ve Velešíně

v roce 2023

3. února v Soběnově
3. března v Besednici
5. května na Sv. Janě
2. června ve Velešíně

SETKEJ SE S JEŽÍŠEM V NOCI
Zastavení v tichu ztemnělého kostela nabízí prostor a čas • ke ztišení
• k přemýšlení • k modlitbě • ke svátosti smíření
• k rozhovoru s knězem
• především však k setkání s Ježíšem.

Čas 19:30 - 22:00

Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.

Společenství v naší farnosti

Modlitby otců
- každých 14 dní společná modlitba ve farní kapli od 19:00 - kontakt Vladimír Mikeš 603 530 247.

Modlitby matek
- každých 14 dní společná modlitba ve farní kapli od 19:00 - kontakt Jana Vaclíková 728 079 522.

Pro mladé lidi
- jednou za měsíc, 3. neděli v měsíci, mše v 15:00, poté setkávaní na faře ve Velešíně.

Společenství rodin – kontakt Jana Vaclíková 728 079 522.

Společenství rodin – kontakt Martin Ehrlich 606 622 319.

Ministrantské schůzky - každou 3. sobotu v měsíci od 9:00 v kostele ve Velešíně.

Chrámový sbor - každou neděli odpoledne.

Příprava křtu pro dospělé - kontakt na P. Rafaela.

Příprava na biřmovaní (můžete se připravovat od 15 let) - setkání jednou za měsíc.

Příprava na manželství - kontakt na P. Rafaela.

úcta k Nejsvětějšímu Srdci Ježíše

Víme, že první pátky v měsíci jsou zasvěceny Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše. Ale víme proč?

V druhé polovině XVII. století se Pán Ježíš zjevil francouzské mystičce Markétě Marii Alacoque a předal jí poselství, které v našem životě víry může mnohé změnit. Této světici, sestře kláštera Navštívení v Paray-le-Monial, Ježíš ukázal své srdce a řekl: „Toto je srdce, které tak milovalo lidi, že jim dalo vše, co mělo.“ Zároveň jí ale tlumočil svou stížnost - stěžoval si na nevděk lidí, kteří na Jeho nekonečnou lásku odpovídají chladem a nezájmem nebo dokonce neúctou.

Jinak řečeno - je mnoho lidí, kteří, přestože mají víru, nechápou význam Kristovy lásky. Nechápou, že sám lidský život není nic jiného než láska. Nechápou zvláště to, že Kristova přítomnost v Nejsvětější Svátosti je vrcholem lásky, a že na světě není nic důležitějšího než milovat Ježíše v Eucharistii, přijímat Ho a uctívat. Během zjevení se pak Kristus obrací na Markétu s

otázkou: „Chceš alespoň ty patřit mezi mé přátele, chceš mi udělat radost a dát mi náhradou za nevděk lidí své přátelství?“ Poselství, které se šíří z Paray-le-Monial, je tedy výzvou k přátelství s Bohem, k přátelství s Kristem. Kristus se stal člověkem - a lidé potřebují lásku a přátelství druhých lidí. I On přijal skutečnost, že bude potřebovat své přátele. V Getsemanské zahradě názorně vidíme, že Mu Jeho přátele nebyli takovou oporou, jakou by právě v té chvíli potřeboval.
Tak jako kdysi oslovil Markétu Marii, ptá se nás všech, jestli stojíme o Jeho přátelství. Je to naléhavá výzva zaznívající z Paray-le-Monial.
Chceme i my být Kristovými přáteli?
Během setkání Pán Ježíš předal sestře Markétě Marii sliby nasměrované ke ctitelům Jeho Srdce. Byly popsané v dopisech. Už po její smrti rozptýlené informace byly sebrány a sestaveny ve známých 12 slibů:
Budu je těšit ve všech jejich útrapách a protivenstvích.
Budu žehnat všem jejich pracím a podnikům.
Dám jim všechny milosti potřebné jejich stavu.
Budu jejich bezpečným útočištěm v životě, ale zvlášť v hodině smrti.
Hříšníci naleznou v mém Srdci pramen a nekonečné moře milosrdenství.
Duše vlažné se stanou horlivými.
Horliví se brzy povznesou

k velké dokonalosti.
Kněžím dám milost, že přivedou k pokání i nejzatvrzelejší hříšníky.
Rodinám, v nichž se bude mé Srdce uctívat, dám pokoj a mír.
Budu žehnat domům, v nichž bude vystaven a ctěn obraz mého Srdce.
Jména těch, kteří tuto úctu rozšiřují, budou navždy v mém Srdci.
Těm, kteří po devět měsíců každý první pátek půjdou k Svatému Přijímání, dám milost, že vytrvají v kajícnosti až do konce a nezemřou ve stavu nemilosti. Mé Srdce jim bude bezpečným útočištěm.

Zaslíbení, především poslední z nich, nelze chápat jako pověru či jako laciný recept, jak „spolehlivě dosáhnout nebe“. Máme je chápat a vykládat na základě Písma svatého a učení církve. Zaslíbení jsou součástí božské pedagogiky: Ježíš chce tímto způsobem k sobě přitahovat lidská srdce. To, co Pán žádá, je naše láska, celý náš život, naše předsevzetí k hlubokému křesťanskému životu.

Apoštolský Stolec teprve po přísných a důkladných vyšetřeních dovolil slavení svátku a také uctívání obrazů Ježíšova Srdce ve všech dnes přijatých formách. Podruhé Církev nepřímo potvrdila zjevení, která obdržela sv. Markéta Marie Alacoque, když po přísném procesu vyzvedla ji ke slávě oltářů. Její beatifikace se uskutečnila v roce 1864 a ka-

nonizace v roce 1920. Prvním z papežů, který potvrdil pobožnost k Srdci Pána Ježíše a také svátek některých diecézí a řádů, byl Klement XIII. Udělal to v roce 1765 – tedy skoro 100 let po zjeveních. Rozhodujícím však v této věci bylo memorandum polských biskupů poslané papežovi v roce 1765. Memorandum udává nejprve historický vývoj kultu, následně dokazuje hluboce jeho správnost a dobra, která vyplývají z té pobožnosti. Papež Pius IX. v roce 1856 rozšířil svátek Srdce Pána Ježíše na celou Církev. Lev XIII. 31. prosince 1899 odevzdal péči Ježíšova Srdce celou Církev a lidský rod.

Pobožnost k Srdci Ježíše klade rovněž závazky. Člověk by neměl zneužívat dobroty Božího Srdce. Měl by k tomuto Srdci mít neomezenou důvěru. Proto nejen, že může, ale měl by se utíkat k tomuto Srdci ve všech svých potřebách. Neměl by zraňovat tohoto Srdce novými hříchy. Avšak když nás lidská slabost požene nově do bahna hříchu a otroctví satana, máme právo vždycky důvěřovat Božímu milosrdenství, které je připraveno přijít k nám s pomocí a vysvobodit nás.

výuka náboženství

Kolik různých předmětů je v základní škole vyučováno. Až se z toho rodičům může hlava točit a jejich dětem podlamovat kolena. Přesto ani jednomu z nich nepřijde asi na mysl (vážně myšleno), zda by tnebylo lepší vynechat třeba vyučování vyjmenovaných slov, nebo matematiky. Rozumný rodič ví, že i když dnes máme v počítačích textové editory schopné odhalit gramatickou chybu, a že součástí i toho nejprimitivnějšího mobilního telefonu je kalkulačka, přesto je dobře, když dítě bude znát vyjmenovaná slova nebo malou násobilku. Tyto znalosti totiž pomohou nejenom ve chvílích, kdy píšeme ručně bez počítače a počítáme bez kalkulačky, ale zároveň nám takové učení, byť mechanické, bystří paměť. Všechny tyto základní nauky a dovednosti, které se ve škole učíme, učíme se spolu s ještě mnoha jinými jenom pro použití v nejbližších desetiletích. Jenom v tomto životě, který může trvat třeba i sto let, ale těžko déle, použijeme násobilku, tvrdé „y“ a měkké „i“ a všechny ty znalosti které nabudeme pomocí škol. Po tomto životě už sotva. Je však ještě další okruh znalostí, které změnám v čase nepodléhají. Které nám mohou posloužit i na věčnosti a především k věčnosti – k jejímu dosažení. Těmito znalostmi se myslí nauka o Bohu, o jeho záměrech s lidmi, o jeho Církvi, o postupech k získání přátelství s Bohem i lidmi. Všechny tyto dovednosti a znalosti je třeba získat pravidelným studiem pod dohledem lidí v oboru zkušených. Jde o věci natolik důležité, že je takřka nemožné na vlastní pěst takových znalostí dojít. Jako lékařem se nikdo nestává samostudiem – ještě jste asi neslyšeli nic o dálkovém

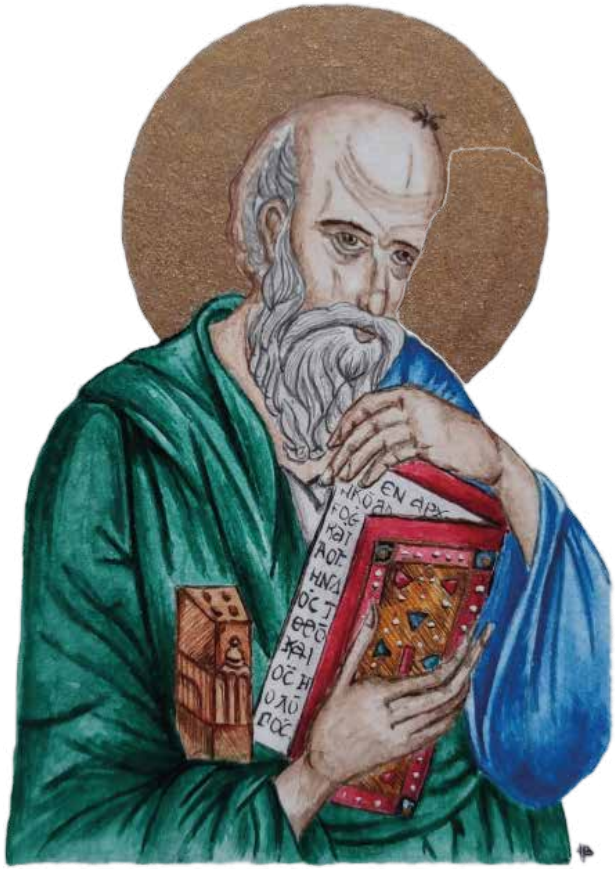
studiu chirurgie. Podobně je nutné spolu se zkušenými lidmi korigovat vlastní představy o Bohu tak, aby odpovídaly skutečnosti. K takovému poznávání a upřesňování poznaného dochází obvykle při systematickém vyučování náboženství.

Nenechte své děti (vnoučata, kmotřence) vyrůst v náboženské analfabety! Nenechte je zakrnět. Když jste je dávali křtít, slibovali jste, že umožníte jejich náležitou náboženskou výchovu ve školním věku.

Výuka náboženství bude probíhat ve Velešíně stejně jako v minulých letech.
1. a 2. ročník ve středu od 12:10 do 12:55,
3. - 5. ročník ve středu od 13:05 do 13:50,
6. - 9. ročník ve středu od 7:00 do 7:45.
Přihlášky si můžete vyzvednout v sakristii nebo v kanceláři školy.

Výuka náboženství bude probíhat ve Svatém Janě
stejně jako v minulých letech:
ve čtvrtek od 13:00 do 13:45.
Přihlášky si můžete vyzvednout v sakristii nebo v kanceláři školy.

Výuka náboženství v Soběnově bude probíhat ...
termín výuky naplánujeme společně s rodiči dětí.
Přihlášky si můžete vyzvednout v sakristii

Katecheze pro mládež a dospělé "Ve škole sv. Jana"

každou první středu v měsíci - SOBĚNOV
každý první čtvrtek v měsíci - VELEŠÍN
vždy po večerní mši

Říjen:	Slovo.
Listopad:	Znamení. Jméno. Místo.
Prosinec:	Rozmluva s...
Leden:	O Synovu poslání.
Únor:	Ježíš a...
Březen:	Jeruzalém.
Duben:	Utrpení.
Květen:	Ježíšova modlitba.
Červen:	Zjevení.

mše svaté a úmysly (ŘKF Velešín)

čtvrtek	1.9.	čtvrtek 22. týdne v mezidobí
Farní kostel sv. Václava	17:00	Adorace a možnost zpovědi.
	17:45	Modlitba za nová povolání
	18:00	Za nová povolání

pátek	2.9.	pátek 22. týdne v mezidobí (1. pátek v měsíci)
Farní kostel sv. Václava	18:00	Mše v Soběnově (Válka růží)

neděle	4.9.	23. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Václava	08:30	Za farnost

neděle	11.9.	24. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Václava	08:30	Za Vojtěcha a Žofii Řihoutovy a duše v očistci

úterý	13.9.	památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
Farní kostel sv. Václava	18:00	Za Annu Kyselovou, Marii a Karla Janouchovy a duše v očistci

čtvrtek	15.9.	památka Panny Marie Bolestné
Farní kostel sv. Václava	17:00	Adorace a možnost zpovědi.
	18:00	Za manžele Jarošovy a Kamišovy

pátek	16.9.	sv. Ludmily, mučednice
Farní kostel sv. Václava	17:00	Adorace a možnost zpovědi.
	18:00	Za Annu a Františka Dvořákovy, rodiče a duše v očistci

sobota	17.9.	sv. Kornélia, papeže, a Cypriána, biskupa, mučedníků, nebo sobotní památka Panny Marie
Farní kostel sv. Václava	08:00	Za rody Jantačů, Podholů, Smržů a Nováků

mše svaté a úmysly (ŘKF Velešín)

neděle	18.9.	25. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Václava	08:30	Za Jana Herála, rodiče, celý rod a Gabrielu Wágnerovou
	15:00	Za rodiny naší farnosti
úterý	20.9.	památka sv. Ondřeje Kim Taegona, kněze, Pavla Chong Hasanga a druhů, mučedníků
Farní kostel sv. Václava	18:00	Za Jana Honnera, rod Honnerů a Kleinů
čtvrtek	22.9.	čtvrtek 25. týdne v mezidobí
Farní kostel sv. Václava	17:00	Adorace a možnost zpovědi.
	18:00	Za zemřelé rody Syrovátků, Müllerů, Brožů a duše v očistci.
pátek	23.9.	památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze
Farní kostel sv. Václava	17:00	Adorace a možnost zpovědi.
	18:00	Za Janu Bezděkovou, Hermínu a Viktora Jirmanovy
neděle	25.9.	26. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Václava	**10:00**	**Biřmování**
úterý	27.9.	památka sv. Vincence z Pauly, kněze
Farní kostel sv. Václava	18:00	Za Václava Sysla, rodiče Syslovy, Tošilovy a celý rod
čtvrtek	29.9.	svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
Farní kostel sv. Václava	17:00	Adorace a možnost zpovědi
	18:00	Za Václava Haláčka, rodiče, sourozence a duše v očistci
pátek	30.9.	památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve
Farní kostel sv. Václava	17:00	Adorace a možnost zpovědi
	18:00	Za rodinu Kroneislovu a dceru

mše svaté a úmysly (ŘKF Sv. Jan)

neděle	4.9.	23. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	10:00	Za rodiče Juríkovy a Ilinichovy

neděle	11.9.	24. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	10:00	Bohoslužba slova

úterý	13.9.	památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	16:30	Adorace a možnost zpovědi.

neděle	18.9.	25. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	10:00	(volná intence)

úterý	20.9.	památka sv. Ondřeje Kim Taegona, kněze, Pavla Chong Hasanga a druhů, mučedníků
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	16:30	Adorace a možnost zpovědi.

neděle	25.9.	26. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	10:00	Slavnostní Mše svatá z udělením svátosti biřmování ve Velešíně.

úterý	27.9.	památka sv. Vincence z Pauly, kněze
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	16:30	Adorace a možnost zpovědi

mše svaté a úmysly (ŘKF Besednice)

neděle	4.9.	23. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Prokopa	10:00	Bohoslužba slova

neděle	11.9.	24. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Prokopa	10:00	Za Marii a Jaroslava Sýkorovy, jejich dcery Janu a Alenu, vnuky Jaroslava a Romana a rodiče z obojí strany, za Františku a Josefa Šafránkovy, jejich syna Josefa a za Marii a Roberta Novotných.
	16:00	Adorace a možnost zpovědi.

neděle	18.9.	25. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Prokopa	10:00	Bohoslužba slova
	15:00	Adorace a možnost zpovědi.

neděle	25.9.	26. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Prokopa	10:00	Slavnostní Mše svatá z udělením svátosti biřmování ve Velešíně.

pozvání na XVIII. bitvu Války růží

Srdečně zveme všechny ministranty, skauty i ministrantky a skautky ve věku 12-99 let na tradiční setkání, interaktivně spojující duchovní život skrze rytířství a návrat k jeho ctnostem, s historicky sportovním vyžitím.
Letošní ročník Války růží se uskuteční v pátek 2. a v sobotu 3. září v Soběnově. Program se započne společnou mší svatou v Soběnovském kostele v pátek v 18:00 hodin a zakončen bude v sobotu odpoledne kolem 16. hodny. Příspěvek na režijní náklady činí 50 Kč.

Pro případné info a přihlášení se prosím obraťte na mail janvaclik@seznam.cz, nebo na číslo 737 980 782.

mše svaté a úmysly (ŘKF Soběnov)

pátek	2.9.	pátek 22. týdne v mezidobí (1. pátek v měsíci)
Farní kostel sv. Mikuláše	17:45	Modlitba litanie k Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše
	18:00	(volná intence)
	19:30	Nikodémova noc

neděle	4.9.	23. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Mikuláše	11:15	Za Karla Jirkala, manželku, rodiče a sourozence z obojí strany, Rudolfa Švece, rodiče a sourozence z obojí strany a celé přátelstvo

sobota	10.9.	bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka, nebo sobotní památka Panny Marie
Kaple Panny Marie	10:00	svatba

neděle	11.9.	24. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Mikuláše	11:15	Za živé i zemřelé farníky

středa	14.9.	svátek Povýšení svatého Kříže
Farní kostel sv. Mikuláše	17:00	Adorace za mír na Ukrajině
	18:00	Za Jana a Marii Ottenschlägerovy, rodiče a sourozence z obojí strany a celé přátelstvo

neděle	18.9.	25. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Mikuláše	11:15	Za Boží požehnání pro Helenu Kovářovou

středa	21.9.	svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
Farní kostel sv. Mikuláše	17:30	Adorace a možnost zpovědi.
	18:00	(volná intence)

neděle	25.9.	26. neděle v mezidobí
Farní kostel sv. Mikuláše	10:00	Slavnostní Mše svatá z udělením svátosti biřmování ve Velešíně.

Děkujeme všem farníkům, kteří se zapojili do obnovy fary v Soběnově. Chtěl bych poděkovat všem, kteří prací nebo penězi pomohli s obnovou fary.

Děkuji městu Velešín za rekonstrukci výklenku na hřbitově.

Děkujeme za přípravu pastoračních akcí jako: Noc kostelů, Boží Tělo, Svatodušní vigilie.

Děkujeme za přípravu tábora Via Legenda.

Jsem velmi vděčný všem, kteří přispěli k duchovnímu a materiálnímu růstu farnosti.

pár slov z CSM

Po pětileté pauze se v týdnu od 9. do 14.8. konala jedna z největších akcí pro mladé křesťany a to Celostátní setkání mládeže (CSM), tentokrát v

Hradci Králové. Mottem, které nás celým týdnem provázelo byl 16.verš z 26.kapitoly Skutků apoštolů - "Vstaň, udělám z Tebe svědka toho, co jsi viděl." Každý den byl připravený pestrý program. Od modliteb, katechezí, přes novinku letošního setkání - diskuzní skupinky, během kterých jsme se navzájem povzbuzovali ve víře s lidmi napříč celou republikou, různých dalších přednášek, scének, které nám přiblížily život apoštola Pavla, koncert Michala Horáka, večer víry na Velkém náměstí pod vedením slovenského evangelizačního projektu GODZONE, setkáním s našimi otci biskupy Vlastimilem a Pavlem a spoustu dalších nezapomenutelných aktivit a zážitků. Další setkání by se mělo opět konat za cca 5 let, avšak příští rok máme možnost se společně setkat v Lisabonu s papežem Františkem a mladými z celého světa.

Veronika

XXX

Na celostátním setkání mládeže nikdo není sám. Mnohým z vás toto tvrzení může připadat jako samozřejmost, pro mě tak samozřejmé zprvu nebylo. Když jsem v úterý v 8 hodin ráno vyrážela z domu, moc jsem se těšila, co následující týden přinese. Avšak v koutku duše jsem byla i trochu nervózní. Věděla jsem, že na CSM jede hodně mých kamarádů, ale nebyla jsem domluvena s konkrétní skupinou. A tak jsem se smířila s tím, že pravděpodobně budu muset překonat ostych a spřátelit se s někým novým přímo na místě.

pár slov z CSM

Mé obavy se však rozplynuly hned po vystoupení z vlaku ve stanici Hradec Králové. Přímo na nástupišti jsem potkala dvě kamarádky z Prahy, které mi hned nabídly, zda nechci pokračovat s nimi. Po vystání nejdelší fronty mého života u registrace jsme s modrou kartičkou na krku vyrazily vstříc novému dobrodružství.

Sílu shromáždění přibližně 4000 lidí (prosím o případnou opravu počtu) jsem naplno pocítila až ve středu ráno při dopolední mši svaté, kdy všichni jako jeden sbor zpívali chválu našemu Bohu za doprovodu skvělé kapely VeKa.

Příležitost k milým setkáním a navazování nových přátelství poskytovaly od středy do pátku workshopy, přednášky, tvořivé dílny i poradny s rozmanitým zaměřením. Každý den byl dostatek prostoru pro svátost smíření, modlitbu či adoraci v kapli. V pátek večer jsme se mohli setkat s Bohem trochu jiným způsobem, a to skrze chvály v rámci projektu Godzone - pro mou duši citlivou na hudbu nádherný zážitek.

Sobota se nesla ve znamení rodin a historický Hradec Králové (už tak prodchnutý mladistvou atmosférou) najednou ožil dětskými výkřiky a radostí z nachystaných soutěží. Ani jsme se nenadáli a byla tu neděle - a tudíž i závěr CSM. Při mši svaté jsem Bohu odevzdala své díky za všechno, co jsem za těch intenzivních 6 dní prožila, za celý organizační tým a hlavně za to, že jsem se i skrze ostatní lidi mohla setkat s Ním. Není totiž důležité, z jak velké farnosti či diecéze pocházíme, ani jestli jsme přijeli se skupinou nebo sami za sebe, záleží na tom, že jsme se všichni stali jedním tělem v Kristu. Ve společenství je neskutečná síla a těším se, až ji budu moci zase pocítit. Tak co například již příští rok v Lisabonu?

Johanka

PORTUS pro děti

ŘKF VELEŠÍN ZVE VŠECHNY NA

MŠI SVATOU
PRO RODINY S DĚTMI

OD 15:00
V KOSTELE SV. VÁCLAVA

18.9. | 16.10. | 20.11. | 26.12. | 15.1.

19.2. | 19.3. | 16.4. | 21.5. | 18.6.

Na tomto čísle spolupracovali

Duch Svatý, P. Rafael, Zdeněk Vaclík, Jana Vaclíková, Martin Ehrlich, Johanka Pat'hová, Zdeněk Bláha, Jan Ottenschläger, Majka Müllerová, Helena Kovářová, Jana Holbová, Aneta Sumerauerová, Veronika Vaňková, Filip Vaněk, Ondřej Frána, Jan Vaclík.

www.farnostvelesin.cz
www.facebook.com/RKFVelesin